

гѣва ще познаешъ, че той превосходи сичко друго благополучіе ако и да бѣше живѣлъ въ свѣтѣтъ въ сиромашіа, бѣдствіа, и неизвѣстность: и пакъ можешъ да спечалишъ томъ миръ, ако самъ ищешъ да го тръжишъ. Но и дъзъ ще ти прикажемъ за нѣкои сиработы гдѣто са се случили.

Въ нѣкой градъ живѣла е една сиромашкина старя вдовица, която предъ нѣколко години бѣше швдовѣла: но за смрътьта на мжжѣтъ си се оутѣшавала, съсъ единъ синъ, който се е грижалъ за нея, и ималъ камто̀ нея истинна любовь. Въ една голема зима, като сино̀ и не е намерилъ работа въ градѣтъ шишелъ е да слѣдѣва при единъ господарь, и на двечеръ въ истыатъ дѣнь, шишелъ на чѣжда земля, безъ да се прости съ майка си: токму даде на единъ вѣренъ неговъ другаръ, една сѣмма парѣ, който кѣше спечалилъ съ потыта си, и му се е молилъ да ги даде на майка му, и да и рече че ако да може и за на предъ ще и праша помошь. Невозможно бѣше да се шпише горестыта на сиромашкина та вдовица: она̀ мѣслеше, че е загѣвила послѣдна та си подпѣрка, и сичката си надежда въ животатъ Минѣвали